

ЯВЛЕНИЕ XIII.

Балкански, *самъ.*

Излѣзе и азъ не искубнахъ отъ устата му исповѣдъ та на злодѣянieto му! . . . Ахъ! . . . Измѣната ме туря сега лице съ лице съ ужасната истина! . . . Срѣдцето ми отпада . . . Нѣмамъ сила да я гледамъ . . . Митановъ! Олго! Не даде ли ви се ни веднажъ случай да четете въ срѣдцето ми? Не бѣше ли ви то доволно открито за да видите, че между отечеството въ опасностъ и васъ заплашени въ животътъ, азъ бихъ се поколебалъ, и, забравяйки длѣжностъта си, бихъ притеклъ може би първо вамъ на помощъ? . . . И у васъ нѣма доволно милостъ за да ме оставите да отнеса измами ти си понѣ въ гробътъ . . . Гробътъ ми ще се затрупа подъ димяшти ти въ кръвъ и огнь развалини на дѣло то за освобождение то на отечеството! И всяка капка кръвъ която пада надъ кости ти ми, ще бѣде едно проклятие на името ми! . . . Зашто не почакахте? . . . Прѣчихъ ли ви азъ! Зашто ми не казахте! Азъ ви бихъ оставилъ свободни . . . Бавно ли ви се виждаше да пристѣпва смъртъта? . . . Палачътъ можеше да ми отнеме само животътъ . . . Любовьта и приятелството ме прѣдаватъ въ ръцѣтъ ма прѣстѣпникъ прѣдъ отечеството! . . .

(Завѣса та пада).

ДѢЙСТВИЕ ПЕТО.

Стая въ Търновскій конакъ.

ЯВЛЕНИЕ I.

Тахсинъ-паша, кадията, Маринъ, бееве, аги,
Митановъ.

Тахсинъ.

Не бой се. Думата ни е света. Всички ще дойдатъ да ти благодарятъ. Ти избавяшъ отечеството си